Cod ECLI ECLI:RO:ICCJ:2016:002.001701

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr. 1701 **Dosar nr. 11934/2/2010***

Şedinţa publică de la 01 iunie 2016

Preşedinte:	Veronica Năstasie	- judecător
	Viorica Trestianu	- judecător
	Cezar Hîncu	- judecător
	Liviu Marius Şugar	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei civile nr. 2912 din 09 noiembrie 2015 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, s-au prezentat recurentul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilier juridic .... intimatul-pârât Magheru Gheorghe, personal şi asistat de avocaţii .... şi .... şi intimatul-intervenient .... personal.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a prezentat referatul cauzei de către magistratul-asistent, care a arătat că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru şi a timbrului judiciar, precum şi faptul că acesta este declarat şi motivat cu respectarea termenului prevăzut de art. 301 din Codul de procedură civilă. S-a mai învederat că la data de 30 mai 2016, intimatul-pârât Magheru Gheorghe a depus la dosar, prin serviciul Registratură, concluzii scrise.

Intimatul-pârât Magheru Gheorghe, prin avocat .... a solicitat, în temeiul art. 305 din Codul de procedură civilă, încuviinţarea probei cu două înscrisuri provenite din arhiva Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, în care sunt prezentate date privind parcursul profesional al celor doi ofiţeri care au instrumentat, atât cazul „Pavo", privind pe .... cât şi dosarul „Milton", al cărui subiect era Magheru Gheorghe, şi prin care înţelege să facă dovada faptului că cei doi ofiţeri făceau parte din structura Direcţiei Generale de Informaţii Externe şi de puţin timp fuseseră retraşi în ţară şi însărcinaţi cu activităţi de urmărire informativă şi anchetă penală pentru anumite cazuri ce proveneau de pe spaţiul american. A subliniat interesul pentru

Securitate al relațiilor din Statele Unite al Americii ale grupului de evrei de la New York, interes ce constituia o justificare pentru urmărirea membrilor familiei lui ....

În completare, avocat .... a apreciat că proba solicitată este relevantă în vederea susținerii cauzei exoneratoare de răspundere, şi anume a faptului că intimatul-pârât nu a fost informator sau colaborator al Securităţii, fiind el însuşi anchetat şi urmărit informativ de către Securitate pentru legăturile cu respectiva grupare.

Reprezentantul recurentului reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a susţinut că proba solicitată este lipsită de utilitate, pertinenţă şi concludenţă în cauză, având în vedere faptul că cele două înscrisuri vizează traseul profesional a doi ofițeri care nu sunt verificați în prezenta cauză.

Intimatul-intervenient .... personal, a arătat că se opune încuviințării probei cu înscrisuri.

Deliberând, în temeiul dispoziţiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a încuviinţat proba cu înscrisuri noi, apreciind-o pertinentă în raport cu teza probatorie propusă, în combaterea recursului și în susținerea unei apărări esenţiale a intimatului pârât pe fondul cauzei, admițând, în egală măsură, pentru recurentul reclamant proba cu înscrisurile atașate cererii de recurs.

Avocatul intimatului-pârât Magheru Gheorghe a depus la dosar înscrisurile încuviințate, după care, la solicitarea reprezentantului recurentului-reclamant, Înalta Curte a dispus lăsarea cauzei la o a doua strigare, pentru a da posibilitatea acestuia şi intimatului-intervenient să ia cunoştinţă de conţinutul înscrisurilor comunicate în şedinţă publică.

La a doua strigare a cauzei, în şedinţă publică, s-au prezentat recurentul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilier juridic .... intimatul-pârât Magheru Gheorghe, personal şi asistat de avocaţii .... şi .... şi intimatul-intervenient .... personal.

Nemaifiind formulate alte cereri, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată şi a acordat cuvântul părţilor pentru dezbaterea recursului formulat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii.

Reprezentantul recurentului-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a pus concluzii de admitere a recursului, astfel cum a fost formulat, în temeiul dispoziţiilor art. 304 pct. 7 şi pct. 9 din Codul de procedură civilă. A susținut, ca o primă critică adusă sentinţei recurate, faptul că instanţa în mod greşit a reţinut că nu a dovedit faptul că înscrisurile pe care le-a avut în vedere la formularea acţiunii ar fi fost noi în raport cu Decizia nr. 85/2002 emisă de CNSAS cu privire la intimatul-pârât. În acest sens, a arătat că înscrisurile noi anexate cererii de recurs dovedesc faptul că dosarele pe baza cărora s-a formulat acţiunea din prezenta cauză au fost preluate ulterior emiterii Deciziei nr. 85/2002, respectiv în anul 2005 şi în anul 2009, când au fost comunicate Consiliului dosarul nr. I 64759 privind pe tatăl intimatului-intervenient şi dosarul de paşapoarte al intimatului-pârât. Astfel, a apreciat că instanţa de fond a aplicat în mod greşit prevederile art. 31 şi art. 32 din O.U.G. nr. 24/2008.

O altă critică adusă sentinţei se referă la faptul că instanţa de fond în mod greşit a reţinut în cauză incidenţa prevederilor art. 2 lit. b) teza a doua din

O.U.G. nr. 24/2008, raportat la împrejurarea că intimatul ar fi dat respectivele informaţii în cadrul unei anchete la care acesta a fost supus.

În acest sens, reprezentantul CNSAS a arătat că prevederile art. 2 lit. b) teza a doua din O.U.G. nr.24/2008 reglementează o situaţie de excepţie, fiind de strictă interpretare şi aplicare, precum şi faptul că în cauză nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condiţiile prevăzute de acest text de lege pentru a nu se reţine calitatea de colaborator al Securităţii.

A depus la dosar practică judiciară de la nivelul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie – Secţia de contencios administrativ şi fiscal în susţinerea argumentului potrivit căruia simpla existenţă a unui dosar de urmărire informativă cu privire la persoana verificată nu poate conduce la incidenţa prevederilor tezei a doua a art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Recurentul reclamant, prin reprezentant, a mai susţinut că în considerentele sentinţei recurate nu se explică de ce informaţiile numeroase şi deosebit de ample date de intimat priveau opiniile politice ale altor persoane şi nici cauza pentru care sarcinile, stabilite de ofiţerii de Securitate intimatului şi pe care acesta le respecta, nu vizau pretinsul motiv al anchetei la care face referire sentinţa, şi anume intenţia intimatului-pârât de a rămâne definitiv în Statele Unite ale Americii.

A criticat şi ipoteza, pe care a apreciat-o a fi total neverosimilă, potrivit căreia ancheta s-ar fi desfăşurat atipic, întrucât scopul Securităţii ar fi fost acela de a ascunde realitatea, disimulând activitatea de urmărire informativă, nefiind lămurit motivul pentru care ofiţerii de securitate ar fi ascuns realitatea, chiar faţă de proprii superiori.

Intimatul-intervenient .... personal, a solicitat admiterea recursului astfel cum a fost formulat, cu consecinţa constatării calităţii de colaborator al Securităţii a intimatului-pârât. A arătat că, prin cantitatea şi calitatea informaţiilor furnizate, intimatul-pârât Magheru Gheorghe a depăşit cu mult aria solicitărilor ofiţerilor de caz, multe dintre aceste informaţii vizând date personale ale unor membri din familia intimatului-intervenient şi care nu aveau nicio legătură cu presupusa anchetă de spionaj invocată de partea adversă.

Intimatul-pârât Magheru Gheorghe, prin avocat .... a pus concluzii de respingere a recursului ca neîntemeiat, cu consecinţa menţinerii sentinţei recurate şi a obligării recurentului la plata cheltuielilor de judecată, potrivit documentelor justificative pe care le-a depus la dosar.

Cu privire la îndeplinirea condiţiilor legale pentru reverificarea intimatului-pârât, conform art. 32 din O.U.G. nr. 24/2008, a arătat că lasă la aprecierea instanţei dacă acţiunea care face obiectul prezentei cauze are la bază probe noi, care să nu fi fost analizate cu ocazia pronunţării primei soluţii, materializate prin decizia nr. 85/17.10.2002 emisă de CNSAS, întrucât apărarea în prezentul recurs se întemeiază, în principal, pe argumentul cauzei exoneratoare de răspundere.

În acest sens, a susţinut că prevederile O.U.G. nr.24/2008 nu reglementează necesitatea dovedirii existenţei unui dosar de urmărire penală şi s-a referit la Raportul cu datele operative din dosarul de urmărire informativă nr. 002630 deschis asupra intimatului-pârât („Milton"), în anul 1980, din care rezultă că în stadiul contactelor sale cu diverşi emigranţi români în Statele Unite,

în încercarea de a-l determina să se întoarcă în țară, s-a acționat asupra acestuia prin soția sa din țară, aceasta fiind supusă la presiuni care au condus la internarea sa în spitalul de psihiatrie.

S-a arătat că un exemplar al notei de informare a autorităților privind refuzul întoarcerii în țară a fost trimis şi la Direcția cercetări penale, aspect care, alături de celelalte probe administrate cauzei, poate conduce la prezumția că Direcția de cercetări penale avea atribuția de a începe urmărirea penală asupra acestuia, în temeiul dispozițiilor art. 26 din Codul penal, în vigoare la acea dată.

A precizat, totodată, că Raportul cu datele operative din DUI nr. 002630 arată că intimatul-pârât era bănuit de spionaj şi de trădare.

Pentru cele expuse, a apreciat că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) teza a doua din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a nu se reține calitatea de colaborator al Securității.

În continuare, intimatul-pârât Magheru Gheorghe, prin avocat .... a susținut incidența în cauză a prevederilor art. 2 lit. b) teza a doua din O.U.G. nr. 24/2008, având în vedere faptul că intimatul a fost implicat într-o veritabilă anchetă informativă.

A arătat, astfel, că exploatarea informativă a intimatului-pârât în cadrul acestei anchete a generat material informativ, respectiv note care erau în strânsă legătură cu refuzul său de a se întoarce la termen în țară şi cu conduita sa de a păstra legături care erau considerate suspecte de către Securitate.

Informațiile obținute în urma exploatării informative au fost valorificate în diferite dosare de către instituții cu atribuții privind ordinea publică şi siguranța națională, numele conspirativ „Ignat" având rolul de a proteja identitatea intimatului-pârât Magheru Gheorghe.

A apreciat că toate elementele expuse şi prezentate pe larg în cuprinsul concluziilor scrise depuse la dosar, conduc la concluzia că, în contextul anchetei politice, conduita intimatului-pârât reprezenta o infracțiune contra securității statului, pentru care era prevăzută pedeapsa cu închisoare.

Pentru considerentele expuse, a solicitat respingerea recursului, fără cheltuieli de judecată.

Înalta Curte, cu aplicarea art.150 din Codul de procedură civilă, a declarat dezbaterile publice închise şi a reținut cauza în pronunțare.

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra prezentului recurs, din examinarea actelor şi lucrărilor dosarului, constată următoarele:

I. Primul ciclu procesual

1. Cererea de chemare în judecată

Prin acțiunea înregistrată sub nr.11934/2/2010 pe rolul Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a Contencios administrativ şi Fiscal, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, a solicitat în contradictoriu cu pârâtul MAGHERU GHEORGHE pronunțarea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se constate calitatea de *colaborator* al Securității în sensul dispozițiilor *art. 2 lit.b* din OUG nr.24/2008 aprobată cu modificări si completări prin Lg.293/2008.

2. Soluţia primei instanţe

Prin sentinţa civilă nr.1124/20.02.2012 a fost admisă acţiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul MAGHERU GHEORGHE, constatându-se existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul MAGHERU GHEORGHE, în sensul dispoziţiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

3. Decizia de casare

Împotriva acestei sentinţe a formulat recurs pârâtul, iar prin decizia civilă nr. 2959/20.06.2014 ÎCCJ-SCAF a admis recursul declarat de pârâtul Magheru Gheorghe împotriva *sentinţei civile nr. 1124 din 20 februarie 2012 şi a Încheierii din 5 septembrie 2011 ale Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal, fiind casate* hotărârile atacate şi trimisă cauza spre rejudecare aceleiaşi instanţe.

II. Al doilea ciclu procesual

1. Cauza a fost *reînregistrată* pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, SCAF sub **nr. 11934/2/2010*.**

S-a formulat cerere de intervenţie în interesul reclamantului de către numitul ...., fiul persoanei urmărite, care a solicitat admiterea acţiunii CNSAS şi a cererii sale de intervenţie, cu consecinţa constatării calităţii pârâtului Magheru Gheorghe de colaborator al Securităţii.

Au fost administrate *probele cu înscrisuri* (în cadrul căreia reclamantul a depus documentele care au stat la baza formulării prezentei acţiuni, în fapt dosarul nr. *164759 vizându-l pe numitul .... -4 volume, dar şi dosarul de paşapoarte Cota CNSAS Y-1522 şi A-203469*, Decizia Colegiului CNSAS nr. 85/17.10.2002, adresa de răspuns MAN nr. 2334/29.08.2001, adresa de răspuns a SIE nr. 12068/23.08.2001), martori, declaraţiile acestora fiind consemnate şi ataşate cauzei-filele nr.333-337 şi nr. 401-405 şi expertiza tehnică judiciară criminalistică pentru verificarea scrisului şi semnăturii pârâtului, fiind ataşat în acest sens raportul de expertiză efectuat de LIEC Bucureşti, cu privire la care părţile nu au formulat obiecţiuni.

2. Soluţia instanţei de fond

Prin sentinţa nr. 2912 din 09 noiembrie 2015, Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal a respins ca neîntemeiată acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, în contradictoriu cu pârâtul Magheru Gheorghe, a respins ca neîntemeiată cererea de intervenţie în interesul reclamantului formulată de intervenientul ...., a obligat reclamantul la plata către pârât a sumei de 10.232 lei, reprezentând cheltuieli de judecată în fond şi în recurs (*onorariu avocat şi expertiză*).

Pentru a hotărî astfel instanţa de fond a reţinut, din perspectiva admisibilităţii acţiunii şi aplicării art. 32 din OUG nr. 24/2008, că documentele menţionate pe larg în cuprinsul notei de constatare şi ataşate în fotocopie prezentei cauze, *ar fi fost preluate la data de 09.09.2009* de la instituţiile deţinătoare, *susţinerea vizând însă numai dosarul de paşapoarte A 203469 şi X*

1522, iar nu şi dosarul nr. I 64759-7 volume ”Pavo”, menţionat în cuprinsul notei de constatare.

A apreciat că reclamantul a fost în măsură să facă legătura între pârâtul din prezenta cauză şi sursa „Ignat-menţionat în dosarul I 64759”, numai în urma studierii noului dosar preluat nr. A 203469 şi X 1522, dosarul de paşapoarte privindu-l pe pârât fiind preluat la data de 09.09.2009, ulterior emiterii Deciziei nr. 85/2002 de neapartenenţă emisă în privinţa pârâtului, astfel încât nu rezultă că la baza emiterii acesteia ar fi fost avute în vedere şi documentele analizate în cursul anului 2009.

Astfel, potrivit acestei adrese emisă la 03.04.2002 rezultă că această instituţie a comunicat la solicitarea reclamantului faptul că pârâtul din prezenta cauză figurează într-adevăr pe o fişă de evidenţă cu „Dosar paşapoarte F-018669/Direcţia Paşapoarte”, însă că acest dosar nu s-a păstrat în arhivă, iar în plus din adresele emise de SIE sub nr. 12068/23.08.2001 şi SAM nr. 233/29.08.2001 a fost comunicată reclamantului împrejurarea că pârâtul ar figura ca necunoscută în evidenţele acestora.

Totodată, curtea de apel a constatat că nu este relevantă împrejurarea, nedovedită de altfel, în sensul că acest dosar de urmărire informativă ar fi fost preluat efectiv de către reclamant la data de 10.11.2005, ci faptul că acesta a fost cunoscut de către reclamant încă de la data emiterii deciziei de neapartenenţă în privinţa pârâtului, rezultând că prezenta acţiune nu putea fi formulată în temeiul prevederilor legale evocate de către reclamant, documentele care au stat la baza acţiunii introductive neavând *calitatea de documente noi şi neprocesate*, nefiind admisibilă în acest context reverificarea situaţiei pârâtului prin prisma preluării dosarului de paşapoarte indicat anterior.

Cu privire la aplicarea dispoziţiilor art.2 lit.b teza a II-a din OUG nr.24/2008, curtea a reţinut, din probele administrate inclusiv în rejudecare, că situaţia pârâtului se circumscrie ipotezei de excludere evocată de dispoziţiile legale:

Pârâtul a fost trimis în SUA în cursul lunii decembrie a anului 1979 ca translator cu o delegaţie de români şi a intenţionat să rămână în America însă a revenit în ţară cu o întârziere de două luni, respectiv în cursul lunii februarie 1980. In cadrul anchetelor informative la care a fost supus la întoarcere pârâtul a declarat despre persoanele care au acţionat asupra lui pentru a-l determina să-şi trădeze ţara. Curtea a considerat deplin dovedită situaţia pârâtului, reţinând concludenţa documentelor din dosar din care rezultă că, atât pârâtul, cât şi soţia acestuia, dar şi mama sa au fost luaţi în evidenţă, conform dosarului de paşapoarte, cu consecinţe negative pentru aceştia în măsura în care vor solicita acordarea unei eventuale vize de plecare de pe teritoriul României.

În acelaşi sens, a reţinut că pârâtul a făcut obiectul unei anchete a organelor de Securitate, imediat după întoarcerea în România, conform raportului cu datele operative din “dosarul de urmărire informativă” nr. 002630 deschis asupra pârâtului cu nume conspirativ “Milton”.

Pe de altă parte, analizând declaraţiile date de către pârât în faţa organelor de securitate cu privire la tatăl intervenientului accesoriu şi pentru care a fost deschis acest dosar de urmărire informativă, Curtea constată că într-adevăr

pârâtul a relatat aspecte care puteau conduce *în mod formal* la concluzia că acesta deţine calitatea de colaborator al Securităţii, în sensul dispoziţiilor *art. 2 lit. b prima teză din OUG nr. 24/2008*, acesta oferind organelor de securitate opinia dată de persoana urmărită cu privire la regimul politic existent la acea dată şi necesitatea schimbării acestuia prin „revoluţie”, aspect considerat trădare şi contrar profund acestui sistem politic, fiind sancţionabil ca atare, aspectele nefiind necontestate de către pârât, cu excepţia celui de-al doilea document verificat prin raportul de expertiză criminalistică şi cu privire la care s-a constatat că nu poate fi atribuit pârâtului.

Notele informative şi declaraţiile date sub scrisul şi/sub semnătura pârâtului constituie în fapt rezultatul urmăririi informative desfăşurate în mod intens asupra pârâtului.

Au fost înlăturate ca neîntemeiate toate susţinerile intervenientului, referitoare la faptul că notele informative furnizate Securităţii au fost semnate de pârât cu numele conspirativ „IGNAT", şi nu cu numele real, aşa cum ar fi fost normal într-o anchetă în care pârâtul ar fi dat declaraţii, iar majoritatea notelor informative au fost preluate de ofiţerii de Securitate în case conspirative, şi nu la sediul organelor Ministerului de Interne.

În raport cu soluția de respingere a acțiunii și a cererii de intervenție, instanța a obligat reclamantul la plata către pârât a cheltuielilor de judecată în fond şi recurs (onorariu avocat şi expertiză).

3. Calea de atac exercitată

Împotriva acestei sentinţe, a declarat ***recurs*** reclamantul CNSAS, criticând hotărârea pentru interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor art.2 lit.b (care definesc noțiunea de colaborator al Securității) și ale art.32 din OUG nr.24/2008.

A arătat recurentul că, deși instanța de fond nu a negat concluziile notei de constatare privind faptul că informațiile furnizate de intimatul pârât Securității se refereau la atitudini potrivnice regimului totalitar și vizau îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale, fiind astfel îndeplinite condițiile instituite de prima teză a art.2 lit.b din Ordonanță, a reținut totuși că acțiunea reclamantului nu ar fi admisibilă, întrucât nu ar fi fost îndeplinite condițiile prevăzute de art.32 din același act normativ, iar - pe de altă parte - ar fi fost neîntemeiată, fiind incidentă teza a doua a art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, potrivit căreia nu este considerată colaborator al Securității ”persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost, fie cercetată fie judecată și condamnată.”

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.32 din Ordonanță, recurentul a arătat că a probat faptul că, la momentul emiterii deciziei nr.85/17.10.2002, nu deținea niciunul dintre dosarele pe care și-a întemeiat prezenta acțiune, iar hotărârea primei instanțe cuprinde motive contradictorii, de vreme ce - pe de o parte - reține că dosarele menționate nota de constatare nu fuseseră preluate și în consecință nici analizate la emiterea deciziei, iar - pe de altă parte - că dosarul I 64759 s-ar fi aflat în posesia CNSAS

la momentul emiterii acestei decizii sau că " se afla cel puțin la dispoziția reclamantului, chiar dacă nu în păstrarea acestuia".

Sub acest aspect, recurentul reclamant invocă motivul de recurs reglementat *de art. 304 pct.7 din Codul de procedură civilă*.

Cat privește pretinsa incidență a celei de a doua teze a art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, recurentul reclamant precizează că este vorba de o situație de excepție care este de strictă interpretare și aplicare, fiind necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- informațiile să fie date în timpul unei anchete sau al unui proces;
- ancheta sau procesul să fi fost motivate politic;
- informațiile furnizate să nu se îndepărteze de motivul anchetei.

În speță niciuna dintre aceste cerințe nu era îndeplinită, astfel cum rezultă din probele administrate, soluția primei instanțe fiind dată cu interpretarea și aplicarea greșită a legii (*art.304 pct.9 din Codul de procedură civilă*).

III. Procedura în fața instanței de recurs

Intimatul pârât Magheru Gheorghe *nu* a depus întâmpinare, dar a formulat *concluzii scrise* prin SCA "..." și, respectiv, Cabinetele de Avocați Grupate "..................", invocând - în principal - cauza exoneratoare prevăzută de art.2 lit.b teza a doua din OUG nr.24/2008, în sensul că toate informațiile au fost furnizate în contextul anchetării sale de către Securitate exercitării de către ofițerii însărcinați cu supravegherea sa a unor presiuni asupra sa și a soției sale.

În subsidiar, a reiterat și apărarea în sensul că informațiile furnizate nu au denunțat acțiuni sau atitudini potrivnice regimului și nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor menționate în notele informative.

Intimatul intervenient .... a depus, la rândul său concluzii scrise, solicitând admiterea recursului, arătând în principal faptul că delațiunile intima actului pârâți au avut grave consecințe între care: nota trimisă de Securitate serviciului de pașapoarte, prin care s-a ordonat respingerea cererii de viză pentru SUA lui ...., deși deplasarea îi era absolut necesară pentru un tratament specific postoperator, care nu exista în România; faptul că persoana urmărită a fost obligată și să scoată clandestin din țară și să publice sub pseudonim în străinătate materialele și manuscrisele sale etc. De asemenea, nu este credibilă varianta anchetei penale la care ar fi fost supus intimatul pârât, având în vedere perioada îndelungată în care au fost furnizate informațiile, faptul că acestea au fost declarate în case conspirative și semnate cu nume conspirativ, precum și că multe dintre ele erau de natură foarte personală, chiar legate de aspecte ale vieții intime, depășind cu mult contextul unei anchete de genul celei la care se referă partea adversă.

În faza procesuală a recursului a fost administrată *proba cu înscrisuri noi*, solicitată de către recurentul reclamant CNSAS (procesele verbale din 11.11.2005, de predare-primire a dosarului cu cota arhivistică a SRI 215949 (cota CNSAS I 64759, adresa Direcției Generale de Pașapoarte din 9.09.2009 referitoare la dosarele de pașapoarte X-1522 și A-203469) și de către intimatul

pârât Magheru Gheorghe (înscrisuri cuprinzând date privind parcursul profesional al ofiţerilor .... şi ....).

IV. Considerentele Înaltei Curţi asupra recursului

Examinând cauza în raport cu toate criticile aduse soluţiei instanţei de fond, cu probele administrate şi apărările formulate, precum şi cu dispoziţiile legale incidente, inclusiv cele ale art.304[1] din Codul de procedură civilă, Înalta Curte constată că recursul reclamantului CNSAS este fondat pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Referitor la invocarea de către recurentul reclamant a motivului de recurs reglementat de *art.304 pct.7 din Codul de procedură civilă,* trebuie amintit că legiuitorul sancţionează situaţiile „când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină sau când cuprinde motive contradictorii ori străine de natura pricinii".

Privit în corelare şi cu dispoziţiile art.261 lit.b din Codul de procedură civilă, acest motiv de recurs impune cerinţa ca hotărârea judecătorească să cuprindă „expunerea situaţiei de fapt reţinute de instanţă pe baza probelor administrate, motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază soluţia, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât şi cele pentru care s-au înlăturat cererile părţilor".

Din examinarea sentinţei, rezultă că aceasta a fost amplu motivată, fiind analizate principalele apărări formulate de părţi.

Recurentul reclamant a considerat în mod eronat că este contradictorie motivarea hotărârii expusă în susţinerea concluziei că nu era incidentă împrejurarea la care se referă art.32 din OUG nr.24/2008.

În realitate, raționamentul judecătorului a fost în sensul că, din coroborarea actelor dosarului, se poate reține că, deși dosarul de urmărire privindu-l pe .... nu se afla în păstrarea reclamantului, documentele pe care acesta le deținea ar fi fost suficiente prin ele însele să determine posibilitatea de a face legătura între sursa/ informatorul "Ignat" și numele pârâtului din prezenta cauză.

Or, acest raționament nu este contradictoriu și, chiar dacă modul de apreciere de către instanţa de fond a probatoriului administrat şi argumentarea îl nemulţumesc pe recurentul reclamant, acest fapt nu este de natură să atragă incidenţa motivului de recurs invocat.

În schimb, invocarea motivului de recurs reglementat de <u>*art.304 pct. 9 din Codul de procedură civilă*</u>, este justificată, în cauză hotărârea recurată fiind dată cu aplicarea greşită a legii.

Potrivit art.32 din OUG nr.24/2008, *"în cazul în care, urmare a preluării prevăzute la art. 31, rezultă documente şi informaţii noi şi neprocesate cu privire la calitatea de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia a unei persoane pentru care a fost emisă anterior prezentei ordonanţe de urgenţă o decizie de neapartenenţă sau de necolaborare cu Securitatea, dacă persoana face parte din categoriile persoanelor verificate din oficiu, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii iniţiază şi aplică, în mod corespunzător, procedura cuprinsă în prezenta ordonanţă de urgenţă."*

Cu prioritate, Înalta Curte constată, deci, că - în raport și cu înscrisurile atașate cererii de recurs - în cauză, a fost probată incidența unei situații ce se

încadrează în ipoteza art. 32 raportat la art.31 din O.U.G. nr. 24/2008, respectiv împrejurarea că dosarul nr. I 64759, privind pe tatăl intimatului-intervenient, şi dosarul de paşapoarte al intimatului-pârât au fost preluate ulterior emiterii Deciziei nr. 85/2002, prin care se concluzionase că intimatul pârât nu fusese lucrător sau colaborator al fostei Securităţi (respectiv, în anul 2005 şi în anul 2009).

De altfel, intimatul pârât Magheru Gheorghe nu a mai insistat în contestarea incidenţei art.32 din OUG nr.24/2008, în şedinţa publică din 1.06.2016 lăsând la aprecierea instanţei de recurs această împrejurare.

Referitor la aplicarea prevederilor art. 2 lit. b) teza a doua din O.U.G. nr. 24/2008, Înalta Curte reţine că instanţa de rejudecare s-a raportat la împrejurarea că intimatul pârât ar fi furnizat informaţiile despre numitul .... în cadrul unei anchete.

Aceste dispoziţii legale reglementează o situaţie de excepţie, fiind de strictă interpretare şi aplicare, deci impunând îndeplinirea cumulativă a tuturor condiţiilor prevăzute de legiuitor pentru a fi împiedicată reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

În acest sens, Înalta Curte reaminteşte că, potrivit expunerii de motive din preambulul OUG nr. 24/2008, aceasta reprezintă un act normativ prin care s-a instituit o modalitate de condamnare a regimului totalitar comunist, prin deconspirarea lucrătorilor de securitate şi a colaboratorilor acesteia, care au reprezentat una dintre componentele majore ale perpetuării regimului comunist ca societate totalitară.

In realizarea obiectivului propus prin adoptarea acestui act normativ, legiuitorul a definit in art. 2 lit. b) noţiunea de *colaborator* al Securităţii.

Astfel, prin *colaborator* al Securităţii se înţelege persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care au fost ingrădite drepturi si libertati fundamentale ale omului.

Potrivit dispozitiilor art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008, "persoana care a furnizat informatii cuprinse in declaratii, procese-verbale de interogatoriu sau de confruntare date in timpul anchetei sau procesului, in stare de libertate, de retinere sau de arest, pentru motivele politice privind cauza pentru care a fost cercetata, fie judecata sau condamanta, nu este considerata colaborator al Securitatii".

Din semnificaţia dată de legiuitor termenului de „colaborator al Securităţii", rezultă conditiile legale obligatorii care trebuie indeplinite pentru a atrage aceasta calitate.

Astfel, persoana trebuia sa furnizeze informatii intr-una dintre formele aratate in cuprinsul dispozitiilor art. 2 lit. b), prin inforamtiile respective sa fie denuntate activitati sau atitudini potrivnice regimulu totalitar comunist care să conduca la ingradirea drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.

Numai îndeplinirea cumulativă a tuturor acestor conditii poate sa atraga stabilirea calitatii de colaborator al Securitatii.

Prin Deciziile cu nr. 843/2011, nr. 530/2009 si nr. 1522/2011 ale Curtii Constitutionale, s-a statuat ca OUG nr. 24/2008 urmareste deconspirarea, prin consemnare publica, a persoanelor care au participat la activitatea de politie

politica comunista, fara sa promoveze raspunderea juridica si politica a acestora si fara sa creeze premisele unei forme de raspundere morala si juridica colectiva, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informatii, in conditiile lipsei de vinovatie si a vreunei incalcari a drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.

Pentru verificarea intrunirii conditiilor legale care pot conduce la stabilirea calitatii de colaborator a pârâtului, instanta de fond avea obligatia de a analiza intregul material probator administrat in cauza, precum și argumentele și contraargumentele expuse de toate părțile din proces.

Astfel, instanta de fond a reținut corect că intimatul pârât a furnizat informații referitoare la .... (tatăl intimatului intervenient), în sensul că avea un comportament ostil regimului. Semnificative in acest sens sunt mentiunile detaliate din notele informative întocmite în iunie, august și septembrie 1980.

Apărarea subsidiară a intimatului pârât în sensul că informațiile furnizate de le nu au denunțat acțiuni sau atitudini potrivnice regimului și nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor menționate în notele informative urmează, deci, a fi înlăturată.

Contrar celor retinute de prima instanță, însă, Inalta Curte constată că nu poate fi primită nici principala apărare a intimatului pârât privind faptul că informațiile nu au fost oferite benevol, ci sub presiunea unei anchete motivate politic al cărei obiect a fost el însuși.

Sub acest aspect, reapreciind întregul probatoriu în baza art.304[1] din Codul de procedură civilă, Înalta Curte constată că prima instanță a interpretat greșit starea de fapt, în condițiile în care notele informative conțin informații furnizate de intimatul pârât Magheru Gheorghe, prin care denunța atitudini potrivnice regimului totalitar comunist de natură să conducă la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei vizate, iar îndeplinirea cumulativă a condițiilor pentru reținerea situației de excepție instituite de legiuitor nu a fost dovedită.

Într-adevăr, din dosarul de pașapoarte al intimatului pârât rezultă că tentativa intimatului pârât de rămânere frauduloasă în străinătate nu a fost trecută cu vederea de organele securității, însă din ansamblul probatoriului administrat nu rezultă că acesta ar fi făcut ulterior obiectul unei veritabile anchete pentru motive politice, în sensul legii, urmărirea sa (în dosarul ”Milton”) limitându-se de fapt la împrejurări ce țineau de verificarea credibilității informațiilor furnizate în calitatea de colaborator (sursa ”Ignat”) cu privire la alte persoane vizate.

Niciun fel de consecințe inerente unei anchetări pentru motive politice asupra intimatului pârât nu rezultă din declarațiile de martori sau înscrisurile din dosar, neexistând motive pentru ca instanța să facă legătura între aceste delațiuni și actele de cercetare referitoare la persoana intimatului însuși.

Dimpotrivă, folosirea numelui conspirativ în notele informative constituie în mod evident o măsură de protecție a acestuia și a caracterului clandestin al furnizării informațiilor pentru obținerea cărora colaboratorul a fost, în prealabil, instruit („*Informatorul a acționat conform instructajului făcut. /.../ Informatorul*

va fi instruit pentru întâlnirea pe care urmează să o facă <Fana>," ....).

În plus, nu poate fi ignorat argumentul pertinent adus de intimatul intervenient .... în sensul că oferirea de informații în cadrul unei anchete este contrazisă de actele cauzei, din care rezultă că furnizarea de informații în cadrul unei case conspirative a securității, sub acoperirea unui nume conspirativ şi pe o perioadă îndelungată, de circa doi ani.

De asemenea, Înalta Curte consideră că este de observat libertatea de acțiune de care s-a bucurat în continuare intimatul pârât, precum și lipsa oricărei dovezi a unei legături de la cauză la efect între pierderea unei sarcini de către soția intimatului, depresia ulterioară și internarea acesteia la spitalul de psihiatrie, pe de o parte, și oferirea de către intimat a informațiilor despre .... și rudele sau apropiații acestuia, pe de altă parte.

In acest sens, apreciază că - și dacă s-ar prezuma amestecul organelor de securitate în internarea soției intimatului - aceasta a reprezentat, raportat la perioada în care a avut loc, numai o măsură de presiune pentru a determina întoarcerea lui Magheru Gheorghe în țară, nerezultând o legătura de cauzalitate directă, determinantă, cu furnizarea informațiilor.

În aceste condiții, Înalta Curte apreciază că intimatului pârât nu îi sunt aplicabile dispozitiile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008, el nefiind obiect al unei anchete a Securității în sensul situației de excepție stipulată de lege.

Din actele înfățișate de reclamant, Inalta Curte constată că informațiile oferite îndeplinesc și cerința legală privind îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanei vizate.

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar considera dovedită existența unei anchete legate de încercarea intimatului pârât de a rămâne definitiv în SUA (deci a unei anchete motivate politic), în mod evident nu este îndeplinită ultima cerință prevăzută de textul legal, aceea ca informațiile furnizate să nu se îndepărteze de motivul respectivei anchete.

În speță, datele furnizate de către intimatul pârât excedează cu mult motivului pretinsei anchete, iar informațiile numeroase și detaliate oferite în legătură cu opiniile politice anticomuniste ale altor persoane corespund sarcinilor stabilite intimatului prin planul de măsuri întocmit de ofițerii de securitate.

Este de observat că rapoartele, planurile și adnotările ofițerilor securității se refereau la intimatul pârât ca la un informator obișnuit al acestui organ, neexistând vreo referire la situația specială invocată de acesta în apărare.

Rezultă, deci, mai presus de orice îndoială activitatea de colaborator, independentă de existența sau nu - la un moment dat - a unei investigații cu privire la intimatul însuși.

Pe de altă parte, excepția instituită de legiuitor ocrotește doar persoana care-a furnizat *informații* - cuprinse în declarații date ca persoană anchetată, în procesele verbale de interogatoriu sau de confruntare întocmite în timpul anchetei motivate politic - *dacă aceste informații privesc cauza pentru care era cercetată.*

Or, în calitate de sursă a Securităţii, căreia i s-a atribuit numele conspirativ ”Ignat”, intimatul pârât Magheru Gheorghe a furnizat informaţii privindu-i pe .... dar şi pe .... (fiica acestuia) şi .... (parteneră de viaţă), nerezumându-se la opiniile şi convingerile politice ale acestor persoane, la modalitatea de transmitere spre publicare în străinătate a unor materiale în care era criticată politica regimului etc., ci ajungând chiar la aspecte de viaţă intimă a unor persoane (cum ar fi faptul că fiul lui .... intervenient în cauză, a avut relaţii intime cu numita ....), astfel că nu poate fi vorba de informaţii vizând tentativa intimatului pârât de rămânere în SUA, care ar fi fost motivul politic al anchetei invocate de parte.

Totodată, suspiciunea de spionaj - invocată, de asemenea, în baza Raportului cu datele operative din DUI nr. 002630 şi a înscrisurilor cuprinzând date privind parcursul profesional al ofiţerilor .... şi .... precum şi în contextul împrejurărilor că intimatul pârât a fost verificat prin altă sursă (”Alexandru”), filat, interceptat - nu constituie un motiv politic, în sensul OUG nr.24/2008.

In concluzie, nu pot fi primite apărările intimatului pârât întemeiate pe ”cauza exoneratoare de răspundere”, Înalta Curte constatând că sunt întrunite condiţiile impuse de art. 2 alin. (1) lit. b) teza I din Ordonanţă, pentru reţinerea calităţii acestuia de colaborator al fostei Securităţi, iar soluţia pronunţată de prima instanţă impunându-se a fi desfiinţată pentru greşita aplicare a legii la situaţia de fapt ce rezulta din materialul probator administrat în cauză.

V. Soluţia instanţei de recurs şi temeiul juridic al acesteia

În baza dispoziţiilor art.20 din Legea nr.554/2004 coroborate cu art. 312 alin. 1 raportat la art.304 pct.9 şi art.304[1] din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii şi va modifica sentinţa recurată, în sensul că va admite acţiunea reclamantului, va constata calitatea pârâtului Magheru Gheorghe de colaborator al Securităţii, admiţând totodată cererea de intervenţie accesorie formulată de intervenientul .... iar cheltuielile de judecată rămânând a fi suportate de intimatul pârât, conform art.274 din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva Sentinţei civile nr. 2912 din 09 noiembrie 2015 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal.

Modifică sentinţa recurată, în sensul că:

Admite acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii a pârâtului Magheru Gheorghe, născut la data de 27.04.1951, în Washington, Statele Unite ale

Americii, fiul lui Mihai şi Florica, domiciliat în Bucureşti, str. ....
....

Admite cererea de intervenţie accesorie formulată de intervenientul ....

Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică astăzi, 01 iunie 2016.

PREŞEDINTE	JUDECĂTOR	JUDECĂTOR
V.Năstasie	V.Trestianu	C.Hîncu

MAGISTRAT ASISTENT

L.M.Şugar

Red/thred.VN – 5 ex
Jud.fond - jud. G.Davidoiu
C.A.B. - S.VIII.CAF

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 11934/2/2010 se legalizează de noi.

GREFIER ŞEF

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../ .... in sumă de .... lei

GREFIER ŞEF

